

Слідчому судді
Печерського районного суду м. Києва
вул. Хрещатик, 42-А, м. Київ, 01601

Народного депутата України
Найсма Мустафи-Масі
вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008

**Скарга на бездіяльність
прокурора (слідчого) щодо
невнесення відомостей до ЄРДР**

Ваша Честь!

24 січня 2017 року я звернувся до Генерального прокурора з заявою (повідомленням) про кримінальне правопорушення (вхідний № 19618-17 від 30.01.2017).

У вказаній заяві (повідомленні) було зазначено наступне:

«Наявні у мене відомості у сукупності з іншими даними, які доступні з відкритих джерел, дозволяють дійти обґрунтованого висновку, що в процесі формування комісії з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань, його першого заступника та заступника (далі – Конкурсна комісія) було вчинено кримінальне правопорушення (злочин), передбачений ч.1 ст.366 КК України.

Кримінальне правопорушення вчинене за наступних обставин.

12 листопада 2015 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України “Про Державне бюро розслідувань”, який набрав чинності 01.03.2016.

На виконання вимог вказаного Закону Верховна Рада України визначила своїх представників до складу Конкурсної комісії, зокрема, **Бухарєва Владислава Вікторовича** (постанова Верховної Ради України від 29.03.2016 №1041-VIII “Про визначення представників Верховної Ради України до складу

комісії з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань”).

Разом із тим, зазначений акт Верховної Ради України прийнятий з грубим порушенням вимог Закону України “Про Державне бюро розслідувань”, що стало наслідком умисного характеру дій, вчинених у процесі підготовки та внесення проекту цього акта на реєстрацію.

Так, відповідно до Закону України “Про Регламент Верховної Ради України” законопроект, **проект іншого акта має бути оформлений відповідно до вимог закону, цього Регламенту та інших прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.** Законопроект, проект іншого акта подається до Верховної Ради за підписом особи, яка має право законодавчої ініціативи або представляє орган, наділений таким правом. Якщо законопроект, проект іншого акта ініційовано кількома народними депутатами, ініціатором його внесення вважається народний депутат, прізвище (підпис) якого на ньому зазначено першим (ст. 90).

Законопроект, проект іншого акта, внесений до Верховної Ради, реєструється в Апараті Верховної Ради. Законопроект, внесений з дотриманням вимог статей 90, 91 цього Регламенту, реєструється в Апараті Верховної Ради в день його внесення. **У прийнятті на реєстрацію законопроекту, проекту іншого акта має бути відмовлено у разі, якщо він поданий з порушенням вимог статей 90, 91 цього Регламенту, а також якщо законопроект є альтернативним і вноситься з порушенням строків, визначених цим Регламентом (ст. 92).**

Отже, на реєстрацію проекту акта Верховної Ради України подаються документи, які підтверджують чи посвідчують певні події, явища або факти, які спричинили чи здатні спричинити наслідки правового характеру, чи можуть бути використані як документи – докази у правозастосовчій діяльності, що складені, видані та посвідчені повноважними (компетентними) особами парламенту, яким законом надано право у зв’язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види

документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити, – **тобто подаються офіційні документи.**

Водночас до **подання** щодо проекту акта Верховної Ради України, який надалі було ухвалено як постанову від 29.03.2016 №1041-VIII, були внесені відомості, що не відповідають дійсності.

Так, згідно з ч.3 ст.11 Закону України “Про Державне бюро розслідувань” членами Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають бездоганну ділову репутацію, **вищу юридичну освіту**, високі професійні і моральні якості, суспільний авторитет.

Однак, член Конкурсної комісії від Верховної Ради України *Бухарєв Владислав Вікторович* ні на запит громадськості, а ні на запит голови Конкурсної комісії, Майданика Романа Андрійовича, **не підтвердив факту наявності у нього вищої юридичної освіти.**

Вказана обставина не могла не бути з’ясована в ході підготовки проекту акта парламенту, який надалі був ухвалений як постанова Верховної Ради України від 29.03.2016 №1041-VIII. Про умисний характер дій щодо підготовки саме такого проекту постанови парламенту свідчить та обставина, що у **поданні** до проекту вказано таке: “народні депутати України – члени Комітету обговорили регламент розгляду даного питання, висунули своїх кандидатів, **розглянули кандидатури на предмет відповідності загальним та кваліфікаційним вимогам та, шляхом відкритого голосування, визначилися з рекомендаціями по представленим кандидатам.**

З урахуванням пропозицій, що надійшли, Комітет ухвалив рішення (протоколи № 39 і № 40) рекомендувати Верховній Раді України визначити до складу комісії з проведення конкурсу на зайняття посади Директора Державного бюро розслідувань за поданням Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності України таких осіб: 1) *Бухарєва Владислава Вікторовича* (за згодою), 2) Дейдея Євгена Сергійовича (за згодою), 3) Паламарчука Миколу Петровича (за згодою)”.

Відтак, парламентським комітетом в ході розгляду кандидатур на предмет відповідності їх загальним та кваліфікаційним вимогам було виявлено, що

кандидатура *Бухарєв Владислав Вікторович* не відповідає кваліфікаційним вимогам, передбаченими Законом України “Про Державне бюро розслідувань”, або розгляд кандидатур не проводився взагалі. У будь-якому випадку, у підсумку до офіційних документів, а саме до подання щодо проекту акта Верховної Ради України, який надалі було ухвалено як постанову від 29.03.2016 №1041-VIII, були внесені завідомо неправдиві відомості. Оскільки виключно з означеного офіційного документа можна довідатися про те, що 1) парламентський комітет нібито розглядав кандидатури представників парламенту до складу Конкурсної комісії та 2) кандидатура *Бухарєва Владислава Вікторовича* нібито відповідає загальним та кваліфікаційним вимогам, визначеним Законом України “Про Державне бюро розслідувань”.

Таким чином, за викладених обставин та у зазначений спосіб повноважними (компетентними) особами парламенту, вірогідно народним депутатом, прізвище та підпис якого зазначені на поданні, було вчинено кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч.1 ст.366 КК України.»

Враховуючи викладені обставини, я просив Генерального прокурора прийняти та зареєструвати вищезгадану заяву (повідомлення) про кримінальне правопорушення і на підставі цієї заяви (повідомлення) внести відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань – розпочати досудове розслідування.

Однак, до цього часу я не був поінформований про початок досудового розслідування, що яскраво свідчить про бездіяльність прокурора (слідчого), яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення.

Відповідно до ст. 25 КПК України прокурор (слідчий) зобов’язаний в межах своєї компетенції розпочати досудове розслідування в кожному випадку безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення (за виключенням випадків, коли кримінальне провадження може бути розпочате лише на підставі заяви потерпілого) або в разі надходження

заяви (повідомлення) про вчинення кримінального правопорушення, а також вжити всіх передбачених законом заходів для встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила.

Частиною 1 ст. 214 КПК України передбачено, що прокурор (слідчий) невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

Відтак, КПК України не передбачено, що прокурор (слідчий) має оцінювати дії осіб, надавати правову кваліфікацію їх діям та здійснювати інші заходи до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо викладених у заяві (повідомлені) обставин. Також прокурор (слідчий) не має змоги посилатись на необхідність проведення перевірки відомостей, викладених у заяві (повідомлені) про кримінальне правопорушення, як на причину невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань пізніше 24 годин після одержання відповідно заяви (повідомлення). Перевірка змісту такої заяви (повідомлення) може проводитись виключно в межах кримінального провадження після початку досудового розслідування.

З огляду на викладене, керуючись ст.ст. 24, 25, 214, 303-307 Кримінального процесуального кодексу України прошу:

1. Прийняти та розглянути цю скаргу на бездіяльність прокурора (слідчого), яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення.

2. Зобов'язати службову особу Генеральної прокуратури України, уповноважену на прийняття та реєстрацію заяв (повідомлень) про

кримінальні правопорушення, зареєструвати мою заяву (повідомлення) про кримінальне правопорушення від 24.01.2017 та внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про кримінальне правопорушення відповідно до вимог ст. 214 КПК України.

3. Завчасно повідомити мене про дату та час розгляду цієї скарги письмово (адреса для листування: вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008) або телефоном +380...

Додатки:

- копія заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення від 24.01.2017 на 4 арк.;
- витяги з порталу <http://zakon.rada.gov.ua/> на 2 арк.

**З повагою,
народний депутат України
Мустафа-Масі Найєм**

